

LO CATALANISTA

Setmanari defensor dels interessos morals y materials de Catalunya.

La correspondencia al Director.--Los originals no 's tornan.

DIRECCIÓ, REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ
Carrer de Las Valls núm. 23.
SABADELL.

PREUS DE SUSCRIPCIÓ
Sabadell. 2 rals al mes.
Fora. 8 " trimestre
Un número sol. 1 "
Anuncis á preus convencionals.

Publiquem á continuació, extrayentlo de nostre estimat colega *La Renaixensa* un notable escrit del il·lustrat regionalista gallego don Alfred Brañas, en lo qual se poden veure los progressos incessants del regionalisme á Galicia. Lo recomaném eficazment á nostres llegidors, aplantant pera un altre número ocuparnos en ab la detenció que 's mereix tant important assumpte. Entre tant rebin los bons companys de Galicia nostra mes coral enhorabona per la actitud en que 's colocan y per la activitat que demostran en la defensa de nostres sagrats ideals.

A LA VORA DEL TAMBRE

Nostres amichs de Catalunya deuen saber lo que á Galicia passa en aquets últims temps; deuen portar compte corrent dels progressos que va realisant lo partit regionalista, en quina organització s'ocupa en aquets moments la probada gent que capitaneja l'infatigable y valeros Murguía.

Un succés d'alta transcendencia acaba de verificarse no fa gayres dias y que en curt plasso donará grans resultats pera 'l renaixement polítich y social de la regió gallica. Los periódichs sectar s del parlamentarisme han saludat als obrers de la llibertat regional ab frasse de mal gust, gacetillas burlescas y censuras verinosas, proba manifesta de la importancia que l'acte ha revestit: No hi fa res: difícil y penosa es la tasca, pero las foras son inagotables y la volutat del obrer indomable y ferma.

Murguía acaba de ser nombrat bibliotecari-arxiver de la Uniuersitat gallega; sos amichs benivolguts, sos fervents partidaris han rebut la noticia ab gran entusiasme. Se pensá en celebrar l'aconteï-

xement, y 's nombrá una comissió composta del ilustre Waldo Álvarez Insua, vice-president del Centro Gallego de la Habana, que ve á viure ab nosaltres un parell d'anys y á treballar sens descans pera nostra santa causa; del escriptor correctíssim Joseph Tarrio, del docte Cabeza de Leon y del que aixó escriu.

¿Qué 's faria? Regalar un objecte artístich al mestre? Ferli una rebuda solemne y pública? Donar en són obsequi una vetllada? Álvarez Insua tingué un bon pensament: lo millor obsequi á Murguía es fer que com en profit del regionalisme, la idea d' una forada á las voras del céltich riu Tambre, pera brindar pel quefe y al mateix temps organisar lo regionalisme gallego, redactant un programa y establint juntas provincials y locals, fou rebuda ab grans aplausos per tots los individus del Comité Central y altres regionalistas santiaguesos.

Al cap de dos dias marxavan en cómodo carruatje cap á la célebre possessió de *Cernadós*, (antiga residencia dels monjos de Sant Mari Pinario y avuy propietat de la senyora viuda de Bugallal) lo senyor don Manuel Murguía, quefe indiscutible del regionalisme gallego, y sos amichs Álvarez Insua, Tarrio, Cabeza de Leon, Leyes Pone (lo *Venerable*), Barreiro, Pereiro Romero, lo notable pianista Lens Vicina, Cacheco, Doval y l'autor d' aquest article.

Al ovirar desde lluny la gran faixa cristallina que corria de llevant á ponent, esmunyintse ab armoniosa remor per entre boscos de pins, roures y dastanyers, ressoná un visca á Galicia y tots nos descobríam davant del riu sagrat dels céltas, lo venerable Tambre, mentres Murguía ns recordava nostras passadas grandesas y nostras perdudas llibertats provincials.

Moment sublim d' eterna remembransa! En aquells delitosos moments no 's pensava més que en la patria, no 's parlava més que de Galicia, no bategava 'l cor més que per un sol amor y desitj, no s'inflamavan nostras pits més que ab lo foc diví de la redempció y de la llibertat de nostra patria petita.

Arribém al peu del riu, y á la sombra de grossos roures, sobre la neta y verda mólsa, s' estengueren las blancas estovallas y comensá nostre modest pero delitosíssim apat, en lo que no 's parlá més que de la felicitat de Galicia, de la necessitat d' agruparse y unirse pera triomfar del enemich, de la reorganisació de las forsas regionalistas y de la redacció d' un programa que firmarian tots los homes més notables de nostra comunió regional.

Murguía nombrá per si mateix la *Comissió* de redacció del Programa, composta dels senyors Insua, Tarrio, Cabeza León, Pereiro, Romero y Brañas. A mi m' tocá la inmerescuda honra d' ésser ponent, y en tasca tan, tan difícil, complicada y trascendental, m' esticli

ocupant en las voras d' aquestas hermosísimas Rias Bajas. Per de prompte he d' avançar á mos llegidors catalans que el *Programa regionalista gallego* tindrà per base la *Constitució catalana* aprovada en lo Congrés de Manresa.

Lo regionalisme gallego es germá llegendari del catalá y ábdós se dirigeixen per un mateix camí á la consecució d' un mateix fi: la divisió dels dos poders *central* y *regional*, la descentralisació administrativa, las *Corts* provincials, la consagració del llenguatge propi, la autonomia municipal y tots los demés principis que sustentan el famós document manresá serán admesos y consignats en son programa per lo regionalisme gallego, quals progressos son cada dia més visibles y lo qui alcanza, ab frecuencia verdaaderament pasmosa, major número d' adeptes.

Del banquet del *Tambre* brollá també el pensament de la publicació d' un diari regionalista en lo que hi colaborarán tots los escriptors de Galicia: un periódich diari es d' urgenta necessitat pera regularisar la propaganda de nostres ideals y donar unitat á tots los esforços aislats. Pera la propera tardor sortirá el primer número de tan important periódich, que está cridat á prestar eminentes serveys á nostra causa.

Y per últim, com si lo acordat fos encara poch, quedaren sentadas las bases de la celebració d' una *Assamblea general* de tots los regionalistas gallegos, que s' reuniran á la vella Compostela y en la que s' llegirá el *Programa regionalista* y comensará la discussió de cada punt, pera establir una *Constitució regional* que sia base coneguda, ferma y segura de nostra organisació política, y conforme á la qual poguem tots de comú, acort, ordenar y metodisar nostres treballs de propaganda regionalista.

A posta de sol nos retirarem de las voras del *Tambre*; donarem lo darrer adeu á aquells poétichs é historichs paratjes y á imitació dels felibres, tornarem á casa nostra entonant a coro los himnes de la patria, las *alboradas* y l' *alalá* que ressonavan en las valls fondas y en las espayosas y solitarias *gandras* (planurías incultas de gran extensió), com si á son ressó brolessin las sombras dels lliures celts y dels valerosos suevos, assistint joyosos é la resurrecció de la *petita patria*, benchint als que després de tants sigles repetían los seus cants.

Aquella manifestació del esperit regional, ab lo Patriarca Murguía al davant, será d' etern recort pera tots aquells que hi prengueran part, y de fecundos y profitosos resultats pera Galicia.

Lo temps confirmará aviat los meus vaticinis.

ALFRED BRÑAS.

Villagarcía, Agost de 1892.

POESÍAS POPULARS

No fa molt temps que varen publicar en *La Renaixensa* algunes belles cançons de la terra, recollides en nostras estiuhencas escurcions, cançons en las quals hi vessà la espontánea poesía del poble, pura déu may xarbotada per las barrueras mans d' alguns modernistas atrevits que tenen pretensió de formar escola, y avans d' empendrer altra volta lo cobejat peregrinatge anual, no podem menys de, al despedirnos dels volguts companys de Lo CATALANISTA, d' enviarlos hi aquestas flayrosas violetas que restavan en nostras carteras pera que, los que no pugan ja per sas moltas ocupaciós ó altrás causas, respirar los purs oreigs de montanya, aspirin al menys lo perfúm sanitó y lleu d' aquestas flors xamosas, cullidas en lo jardí de la «Suissa Catalana.»

PRIMERA CANÇO

Si eran tres donzellas
volían dansar;
l' una diu al altre:
«Quí 'ns hi farà anar?
*anem donzelletas
anem á ballar.*

L' hereu Riereta
¡qué'n sab de ballar!
la primera dansa
ja las hi fa anar.
Anem etc.

La segona dansa
las hi fa tornar;
la tercera dansa
la nova arrivá.
Anem etc.

«Hereu Riereta
be pots ben dansar
tens la teva aymada
que morint s' está.»
Anem etc.

«Perdonin, senyoras,
que me 'n tinch d' anar,
que l' amor primera
no 's pot olvidar.»
Anem etc.

Dona un vol per plassa
sombreiro á la mà,
se 'n posa la capa,
á Ripoll se 'n vā.

Anem etc.

Entrant á la vila
troba un combregá,
entrant á la casa
extrema-unció hi ha.

Anem etc.

Entrant á la cambra,
«Sileta, com va?»
«molt mal, Riereta,
ja t'ho pots pensar.»

Anem etc.

«Tinch un fret y febre
que 'm té de matar.»
En gira la cara,
se 'n posa á plorar.

Anem etc.

«No ploris, Riera,
no hi ha que plorar,
lo pare y la mare
s'han de consolar.»

Anem etc.

«Germans y germanas,
y 'ls parents que hi ha,
tinch una germana,
t'hi podràs casar.»

Anem etc.

«La creu y las joyas
las hi podràs dar;
tinch promesa missa
á Sant Sebastiá.»

Anem etc.

Al fé 'ls quinze dias
á missa va anar,
al fer tres setmanas
se varen casar.

*Anem donzelletas
anem á ballar.*

(VILADRAU)

ALTRE

Un dia me 'n passejava
per Montesquiu,
vaig trobar la tortolina
que 'n feya 'l niu.
Alégrat, alégrat, mon cor gelosiu
lo que mes ayimo no es aquí encara;
alégrat, alégrat mon cor gelosiu
lo que mes ayimo encara no és aquí.

Ab la punta de la espasa
jo li 'n desfiu; *torneume 'l niu.*
tortolina saltà y plorava
«torneume 'l niu.»
Alégrat, etc.

En lloch de las terras planas
may mes li 'n fiu; *torneume 'l niu.*
si no es en las montanyetas;
lloch soletiu.
Alégrat, etc.

Allí no hi passen carretas
ni motrocins;
si no sols lo rey d'Espanya
ab los seus fills.
Alégrat, etc.
(VILADRAU)

ALTRE

Una cansó vull cantar
no hi ha molt que n' es dictada
d' una minyona que hi ha
á Arbucias se n' es criada.
Adeu, angeleta, adeu
adeu, Angela agraciada,

La n festejan tres galans
de la primera volada;
lo un ja se 'n diu Joan
y l' altre ja se 'n diu Jaume.
Adeu, etc.

Y l' altre se 'n diu Joseph
lo primer de demanarla;
l' han donada á en Joseph
que es lo que 'l seu cor mes ayma.
Adeu, etc.

Quan s' anavan á casar
á en Joan ja n' encontravan

«Ahont va l' angeleta, ahont va,
que está tan acompanyada?»
Adeu, etc.

«Jo me'n vaig á Tarragona, Angeleta,
ahont may hi soch estada.»
«Si volguessen un criat, jo vindria á acompanyarvos.»
Adeu, etc.

«Moltas gracias, jovenet, si es
be vaig prou acompanyada.»
«Teniu aquest ram de flors
per memoria y recordansa.»
Adeu, etc.

Mentres l' estava olorant
los colors ja trasmudava;
«¿Qué te l' Angeleta, que,
que está tant descolorada?»
Adeu, etc.

«Com no tinc d' estarne jo,
clavells m' han enverinada.»
Arrivant á Tarragona
una cambran han demanada.
Adeu, etc.

Per descansar l' Angeleta.
Lo camí la n' ha cansada.
A las nou horas de nit
l' Angeleta ja cridava
Adeu, etc.

Ja demana á un capellá
que prest vagi á confessarla;
á las deu horas de nit
l' Angeleta confessava.
Adeu, etc.

A las onze horas de nit,
l' Angeleta combregava,
á las dotze de la nit
l' Angeleta ja finava.
*Adeu, Angeleta, adeu,
adeu, Angela agraciada.*

(VILADRAU).

ALTRE

«Rossinyol, bon rossinyol,
tú que cantas y refilas

me 'n sabs novas del amor,
d' aquell que 'l meu cor estima?»

«A Roma l'en trovarcu,

serveix a una rectoria»

La viudeta se'n hi va

vestida de pelegrina.

Quan la viudeta es alla

l'en trova que deya missa.

«Noyas que veniu al mon,

una cosa tinc que dirvos»

No os feu dels estudiants,

ni hòmens que remenin llibres,

os parllràn del amor,

trovareu que diuen missa.

(VILADRAU).

JAUME NOVEL·LAS DE MOLINS.

Juliol, de 1892.

ATENEO SABADELLÈS (1)

Exposició de Belles Arts.

VICH.—Aquest jove obrer té en la exposició dos petits quadros al oli y una marina qu' es molt regular de factura, té alguns defectes de dibuix pero es d' aspecte vistós. Porta lo rétol de *venut*.

VILA.—Lo professor de l' Academia exposa varis quadros al oli y una ayguada molt elegant que honra la firma de son autor. Lo quadre al oli que figura uns anechs bosquetans, es una composició capritxosa que té fragments ben pintats particularment en l'aygua. *Voras del Ripoll* es un quadre en l' época de la tardor, cenyit al natural y tant en aquest treball com en lo titolat *Llenyateras* demostra lo senyor Vila qu' entra de ple en la nova escola que busca la realitat fuigint de procediments convencionals. Encara mes que en los anteriors ho prova en lo quadre d' un noy pastorant uns indiots que á nostre modo de veurer es lo treball mes acertat y mes simpátich que té en la sala. Hi té també tres testas d' estudi sobre fondo blanch que tenen alguna falta de dibuix y son molt afectadas de color, dominant en ellas una entonació rogenca que las perjudica en gran manera. Hi figura també ab la seva firma un petit quadret d' assumpto árabe en lo qual no están á igual altura las figuras que 'l fondo, pues aquest val molt. Te aquest quadre detalls preciosos que tenen mes mérit per la rahó d' ésser en miniatura.

(1) Vegis los números corresponents als dies 7 y 14 del corrent.

Y ab aquest expositor acaba nostre tasca de ressenyar la exposició de pinturas d'enguany, ab la que han fet patents los senyors components de l'Academia los notables progressos en lo difícil art que conreuhen, uns per simple afició, altres per ferse una carrera.

Rebi l'Academia nostre coral enhorabona per la convincent nostra qu'ha donat al públich, de que realment es una associació que val y de la que nostra ciutat pot esperarne resultats profitosos. Tre falta solsament que la població corresponguia á sos esforços y que no tingui que arribar un dia que per falta de protecció desapareguia un institut, únich en Sabadell, alont los joves poden adquirir sen gran sacrifici, aquells coneixements artístichs tan útils y necessaris per la vida industrial qu'es nostra vida.

Y nos fa parlar aixís lo veurer que no visitan l'Exposició de pinturas las personas de Sabadell que més interés deurían tenir en que l'Academia prosperés, ja que lo sosteniment de sas escolas cap cén-tim costa á la població directament, mentres qu'altres ensenyansas, com per exemple l'escola municipal de música costa una molt regular canttar al municipi sens tenir en nostre concepte, l'utilitat de carácter general qu'enclou lo dibuix en sas diverses aplicacions.

Fassn las personas á que aludim perque no tinguém que passar per la veigonya de que l'Academia tingua igual fi que las classes del Institut Industrial. — SICARS!

ALA VERGE

INVOCACIÓ Y DESPEDIDA

Poesia recitada per la nena Emilia Cortils, en la capella del col·legi de religioses del Stm. Cor de Maria, de Blanes, en la última funció del mes de Maig.

Permatan que joyosa en aquest dia

Me acostí á vostre altar;

Que ab lo tendríssim nom de Mare mia,

Us tingui á saludar.

De aquest rancell de cándi las poycel·las

La missat gera so;

Dau-me coratge, y jo faré per ells

Ar lenta invocació.

Us diré qu'es son cor fonteta pura,

Que al vici no envenenà;

Que son per sa ignocencia y sa triura

Estels en nit serena;

Que las doctrinas sanas, redemptoras,

Sembradas en son cor

Per pares amantíssims y dignas professoras

Hi brotan ab vigor;

Y 'ls brassos estenent, esperansada

De conseguir tal bé;

En vostra cara fixa la mirada;

Per ellas pregaré;

Que jamay ¡oh Senyora!, subjugadas

Pels vicis denigrants;

Deixém de ser fidels, bonas, honradas.

En la virtut constants.

¡Que vostre amor no 'ns falti! Verges pia!

Avuy, demà, á tot hora,

Sigáunos en lo mon amparo y guía.

Y ferna defensora.

Y nosaltras, tendras nenas,

Qu' en aquest altar ofrenas

Hem fet de llums y de flors;

Puig sabém qu' es aquest dia

L' últim del mes de Maria

Dedicám ab devoció;

Despedimnos ab tendresa

De la qu' es font de dolcesa

Per los cors adolorits;

De la qu' es mes primorosa

Que la mes còplada rosa

Que esclata en lo mes d' Abril;

De la mare que al cel guía

Al que comdemnat s' hauria

Sens la seva intercessió;

De la que d' angels voltada.

Està en lo cel coronada

D' estrellotas y de sols;

D' aquella què coratjosa

De la serpént verinosa

Aixafà 'l supervo cap,

Deslliurant del esclavatge

Y donant al cel estatge

A la nissaga d' Adam;

D' aquella que 'l fiel invoça

Y quin nóbr en nostra boca

Esdevé com la mel,

La sens pecat concebuda
 Que no 'ns nega may ajuda
 Quán ab fé li demaném.

Per ella 's vesteix de festa,
 Y al esclatar, la ginesta,
 Envía perfums al cel;

Per ella las cadarneras
 Deixondantse, matineras,
 Ensajan llues refflets;

Y avans de clarejà 'l dia,
 Cansons plenas d' harmonia
 Entonan los fassinyols;

Per ella la matinada
 Vessa perlas de rosada,
 En las fullas y en las flors;

Per ella en las desventuras,
 Desenganys y penas duras
 Los mortals troban consol;

Per ella nostra fé pia,
 Qu' es lo sol del milloredia
 Se estendrà de pol a pol.

Despedintnos d' ella, nenats,
 Qu' en aquest altar ofenats,
 Hem fet de llums y de flors;

Despedintnos ab tendresa
 De la qu' es font de dolcesa
 Refugi dels pecadors;

Ab infantil alegria
 De nostre amor à Maria
 Doném avuy una mostra,

Despedintnos en plegadas,
 Exclamant esperansas:
 ¡A reveure! Mare nostra!

JOSÉP CORTIS Y VIETA.

1892.

CORRESPONDENCIA

Sant Esteve de Castellar, 18 d' Agost de 1892.

Estimat Director: Lo diumenge passat, dia 14 dels corrents, pas-
 sarem en aquesta una nit molt agradosa, tinguerem per una part la
 companyia cómic dramática del Sr. Perelló que 'ns doná á conèixer

«La Pasionaria», en qual representació feu dit senyor un bon Marcial, que com Petrilla á carrech de la Sra. Salvador, protagonistas ó personatges de terme en l'esmentada obra, posaren de relleu totes las bellasas que saborejarem bé, y de que fou ben interpretada la obra del Sr. Cano ne doná evidents mostres lo públich, aplaudint frenéticament las escenas principals de la mateixa.

Si no fos jutjada ja per totes las opinions diríam que dit treball es de lo bó que 's presenta en lo teatre, deixant tan bona impressió dita companyia, que tothom desitja noves ocasions pera demostrarli sas simpatias.

No pot estar descontent per altra part lo director d'escena, que á mes de los merescuts aplaudiments yegé lo teatre plé de gom á gom per més que s'aumentés lo preu ordinari en quinze céntims.

No deixá de contrariar en molt aytal funció la vetllada literaria y de propaganda que 's proposá donar en aquesta lo «Centre Catalá» d'aqueixa industriosa Sabadell, per molt preparada que 's trobá á favor seu nostra societat, no fou possible ferli obandonar l'enredo del drama, qual desenllás tothom volia veurer, y que finalisá á las 12 de la nit, hora en que doná comens la vetllada. Los assistents al teatre passaren á ocupar los assientos del espayós saló de ball del senyor Pujol (a) Sardanet.

En dita hora y després d'algunes melodias del piano, presidit á l'acte per nostra benvolguda Autoritat local y ab la vénia ó permís d'aquesta, llegí lo Sr. Capmany la poesia *Catalunya y avant*, patriótica composició que agradá molt y fou ben aplaudida.

Seguidament lo Sr. Antoni Pujolá llegí la poesia humorística *Trenta anys*. Lo Sr. Salvador Casas altre *Amor y Patria*, Lo senyor Marcell Brossa, altre *Sacramental*. Lo Sr. Modest Durán llegí un quadret en prosa d'en Emili Vilanova titulat *Oriental*.

Lo Sr. Joseph Vergés cantá ab bon estil *Recòrts de ma terra*, acompanyat ab piano per Calazans Quer.

Francesch de P. Bedós, distingit metje de Sabadell, llegí la poesia catalana *L'heroe del timbal*, plena de bons conceptes y amor patri, llegida ab tot lo sentiment de la inspiració.

D. Antoni de P. Capmany improvisá un ben pensat discurs de propaganda catalanista, recordant ab plaer la primera volta de dirigir-nos la paraula ab motiu del meeting catalanista, organísat en aquest poble y que fou una enérgica protesta del célebre article 15 del Códich Civil; s'estengué en varias consideracions y apoyá la propaganda y l'programa de Manresa.

Y per últim en Fermí Ribera llegí lo monólech *Mestre Olaguer*.

Tots los treballs nombrats foren aplaudits; no obstant, per esfor-

sos que fes l' auditori, no pogué detenir la son y anà retirantse majorment la jovenalla, disposta al ball que debía alternarse y no 's feu, donant aixó motiu á nostras bellesas femenías se 'ls fes tart desvetllar los ulls en sas cerals miradas y prenguessin la retirada, tallant d' aquest modo la part lirica de la vetllada.

Agrahit sempre nostre publich á las probas d' atenció, desitja que altra volta vinga lo «Centre Catalá».

Nostras vinyas molt gemadas, y madurant molt depressa, los rahims fan prometre una collita que dona tan goig, que verament fan prometre una festa major de las primeras.

Y ja que entro en aquets terrenó diré que per lo que 's corra será bona enguany, si bé no hi passa res d' extraordinari tindrem no obstant los oferts divins cantats á gran orquesta quals executants serán los «Escalas» de Barcelona, reforsats ab lo celebre fiscorn «Russinyol» y cantants escullits. Lo diumenge 20 hi haurá concert en los campos de *Sardañet*, per la tarde per la dita orquesta, ball en sala dita d' en *Vinyas*, professó després, qual pendó principal va á càrrech de D. Joan Massaveu y balls de nit en las dos societats ditas. Al endemá balls de tarde y nit, bona taula, alegre cara, passeig y alguna fontada en nostras ricas, frescos y abundants manantials ofereix Castellar á quants vullguin afavorirlo en sa festa major, qu' es quant pot desitjarse en un estiu tan calurós com lo que va morint.

Mani á son afectíssim

LO CORRESPONSAL.

NOVAS.

Desde 'l present número s' ha encarregat de la impressió de LO CATALANISTA nostre distingit amic y company de causa D. Marcell Brossa, per quin motiu la *direcció, redacció y administració* del periódich s' ha traslladat á la impremta que dit senyor te instalada en lo carrer de Las Valls número 23.

Ha arribat á Barcelona l' inventor dels ferro-carrils de cremallera Don Román Abt, al objecte d' ultimar los treballs del ferro-carril de Monistrol al monastir de Montserrat.

Ab lo titol de *Moneda de fadrí* ha publicat D. Ramon Roca y Sans un tomo de poesias destrament versificadas y d' assumptos molt variats. La edició es esmerada, havent sigut impresa en caràcters d' escriptura. En lo folletí donarem á conèixer, contant ab la venia del autor, alguna composició d' aquest bonich libre.

La companyia dramàtica del Teatre de Novetats de Barcelona qu'ab tan bon aget dirigeix lo primer actor D. Antoni Tutau, posarà en escena en la mitat del vinent dijous en lo Teatre dels Camps de Recreo, la magistral producció del eminent mestre D. Angel Guimerà *L' Anima Morta*. Probablement lo Sr. Guimerà assistirà a la representació.

Avuy dona comens la festa major del vehí poble de Sant Esteve de Castellar que com los demés anys se veurà molt concorreguda de paisans nostres, donchs son moltas las familias d' aquesta ciutat que 's disposan a assistirhi.

Varis socis del «Centre Català» d' aquesta ciutat organisaren lo passat diumenge una excursió a la *font del llor* ab objecte d' obsequiar als dignes individus que formaren la comissió reorganitzadora de las festas que se celebraren en lo «Centre Català» durant los dias de la passada festa major.

A las 9 del vespre sortiren los expedicionaris, fins al número d' uns cinquanta, en direcció al vehí poble de Castellar, ahont improvisaren una vetilada literaria musical y de propaganda catalanista, y de la qual nos abtenim de parlarne, per fer ho ja en altre lloch d' aquest número nostre distingit corresponent de dita població.

A las 4 del matí ls expedicionaris se dirigiren a la *font del llor*, arrivanthi prop de las 7, recorrent aquellás montanyas y admirant aquellás bellesas del paysatge. Al punt de las dotze del mitj dia nos sentarem a la taula, improvisada sota d' una secular y frondosa alsina situada a poch's passos de la masia *can Marquet de la roca*. Se sentaren a la taula los senyors Oliver, pare y fill, propietaris de la masia, y durant lo diná regná la més gran armonia, parlantse ab entusiasme de Catalunya y de la necessitat de reivindicar la patria y arribaren los brindis encaminats al mateix fi, bategant lo desitj de veurer a nostra patria Catalunya deslliurada del jou del centralisme. Erán las 4 de la tarde quan abandonaren aquell hermosíssim lloch del qual guardaran gran recort tots los que tingueren la sort d' assistirhi.

En lo número corresponent al primer diumenge del prop-venent Setembre, fetxa que se celebra lo quint aniversari nostra modesta publicació, comensarem a introduhir algunas milloras en lo periódich, entre las quals debém consignar la d' una artística portada adecuada al esperit de las patrióticas ideas que ve defensant nostre setmaneri.

L' inauguració del ferro-carril de cremallera de Monistrol al Santuari de Montserrat, que havia de tenir lloch del 8 al 10 del corrent, ha tingut de prorrogarse y s' creu que tindrà lloch a últims del mes actual. Cada dia recorra tota la via la locomotora ab algún tren de material; empleant en lo trajecte uns quaranta minuts.

Lo passat dim'cres tingueren l'och en la Parroquia Iglesia de S. Peliu los funerals de la S'reta. Carme Grau y Paig (E. P. D.) que estigueren molt concorreguts; essent aquesta una prova, mes de las moltas simpatias que gosa la familia Grau en nostra ciutat.

Divendres passat a las 9 del matí se verificaren l'enterro y funerals del jove D. Sebastia Salavert y Brujas (A. C. S.)

Després de donar nostre sentit pesam a la familia del finat y en particular a sos desconsolats pare D. Joseph y al germá nostre distingit amich y compaiiy de causa D. Joseph M.; debem fer constar que ab duas ceremonias se veieren concorregudissimas per un sens nombre d' amichs que saben apreciar las qualitats que adornan a la familia Salavert y Brujas.

La patriótica associació de nostra ciutat «Centre Catalá» donará dissapte vinent la 2. Conferencia publica de las *Bases de Constitució Regional Catalana* discutidas y aprobadas en l' Assamblea de Manresa.

Además de explicar nostre director D. Anton de R. Capmany la base 6.ª, hi pondrá part un individuó de la «Associació de propaganda catalanista» de Barcelona.

Es a esperar que l' elegant saló del Centre se veurá tant concorregut com en la primera conferencia donada poch temps há, donchs aquestos actes són de vital interés pera la nostra malmenada Catalunya.

Alamentem de cor la pérdida que al foro catalá ha experimentat ab la mort del il·lustre advocat del col·legi de Barcelona, D. Joseph Borrell y Mommany, llega qu' havia sigut de la esmentada corporació. Además d' esser una persona de exquisit tracte y de vastissims y fondos coneixements en sa carrera, era devotíssim del dret catalá, qual amor havia inculcat a son inolvidable fill, l' advocat catalanista del mateix nom, de qual pérdida haguérem també de planys en temps endarrerá. Enviem a sa atribulada familia la expressió de nostre sentiment.

D. Joseph Oriol Molgosa ha publicat una poesia sobre la Verge de Montserrat, titulada *La Perla Catalana*, dedicada al Excm. Senyor don Victor Balaguer, mestre en Gay Saber é historiador de la céebre montanya.

La Academia de Bellas Arts instalada en l' Ateneo Sabadellés, va pretendrer depositar en lo Banc de Sabadell lo passat dissapte dia 13, los 600 duros que D. Tomás Bosch proposava en una fulla publicada fa cosa de tres setmanas, com a premi de las oposicions que sostindran lo seu nebot D. Joseph y un alumne de l' Academia, y haventse negat lo Banc a guardar l' esmentat depósit l' Academia está gestionant ab una persona de responsabilitat las ultimacions del tracte.

CROMOLITOGRAFIA Y TIPOGRAFIA

ESPECIALITAT EN TRABALLS COMERCIALS

ACCIONS, OBLIGACIONS, CHEQUES, TITOLS Y BILLETS

ESQUELAS MORTUORIAS

- M. BROSSA -

Memorandums, Paper de cartes, Facturas, Circulars, Preus corrents, Catàlechs, Tarifes, Prospectes, Marques de fàbrica, Tarjetas de visita, de envió, de participació, de naixement y casament, Calendaris, Diplomas, Programes, Billets pera concerts y en general toda classe de impressions de qualsevulga importancia que sian.

GRABATS SOBRE ACER, COURE Y PEDRA.

Litografia e Imprempta de M. Brossa, Las Valls, 23.—SABADELL.